

han heller ikke forsøgt paa at tage nogle af disse Grunde op, han har forsøgt paa selv at skabe sig Grunde. Hvis det ærede Medlem imidlertid virkelig, som han siger, vil staa paa Kommunernes Ret, gør han Kommunerne en meget daarlig Tjeneste ved her at staa op og give Administrationen, som maaske kan være vrangvillig nok, en Anvisning paa, hvorledes den nu skal bære sig ad med at bortfortolke den Ret, som vi have søgt at hævde for Kommunerne. Men det er ogsaa det eneste, det ærede Medlem kan faa ud af sin Tale i Dag, og fordi jeg ser saaledes paa Sagen, skal jeg ikke gøre Forsøg paa videre at henvende min Tale til det ærede Medlem, men overlade ham til hans Skæbne med den Flue, han har i Øjet.

Berntsen: Jeg skal ikke fortsætte en Debat med den ærede Ordfører om Tilskuddet til Københavns Kommune, thi det er jo afgjort, at Københavns Kommune faar sit Tilskud. Jeg skal blot sige, at den Sammenligning, det ærede Medlem drog mellem dette Spørgsmaal og en Lov, jeg tidligere har stemt for, passer efter min Mening ikke, thi et er dog, naar man siger som saa: Der gaar for mange Penge fra Skatteyderne ind i Statskassen, Statskassens Overskud ville vi derfor fordele til Landets Skatteydere — saa er man nødt til at tage Hensyn til dem alle, hvad enten de findes i Københavns Kommune eller i Byerne eller i Amtskommunerne, og det gjorde vi, da vi vedtog Loven om at fordele Statskassens Overskud — og noget andet er det, som vi staa i Begreb med at gøre her. Vi ere ved at ordne Skolevæsenet uden for København, og det ærede Medlem vil ikke fastholde, at naar man tager af Statskassens Midler til et enkelt Formaal, skulle de Egne, der ikke berøres af det Formaal, som vi i det givne Øjeblik bevilge Penge til, ogsaa have Penge af Statskassen. Det kan ikke være den ærede Ordførers Mening, for at nævne et nærliggende Eksempel, at fordi man i Aar bevilger en stor Sum Penge til Beskyttelse af Jyllands Vestkyst, til Høfdebygning ved Vesterhavet, at Lollænderne, der sidde og have svært ved at holde Digerne i Orden, skulle have lignende Beløb af Statskassen til Beskyttelse af deres Kyster. Noget saadant har den ærede Ordfører dog næppe tænkt sig, og dog er det ene lige saa berettiget som det andet, det synes mig Hip som Hap. Naar han gør den Anskuelse gældende, at Københavns Kommune har Ret til Bidrag, fordi man ord-

ner Skolevæsenet uden for København, mener jeg, at man maa gøre den af mig nævnte Opfattelse gældende, hvad den ærede Ordfører dog ikke har gjort.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det imidlertid nærmest for at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen). Jeg kan saa godt forstaa, at naar man har set de mange Fortolkninger, der i de senere Aar ere fremkomne af vore Love, er man betænkelig, hver Gang man gaar til Vedtagelsen af en ny Lov, og man undersøger med Rette, om den ikke kan være Genstand for lignende hasarderede Fortolkninger, som tidligere have fundet Sted. Men jeg mener, det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds her overdriver sin Frygt. Jeg nærer ikke den Frygt, som det ærede Medlem nærer, og jeg tror ikke, den er fuldt berettiget. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Folketinget jo for øvrigt aldrig har været imod den Affattelse, der findes i Lov af 8de Marts 1856 med Hensyn til Lærernes Kaldelse, og aldrig ment, den var uklar. Folketinget har hævdet, at Loven af 8de Marts 1856 var klar og tydelig nok, og naar man nu har optaget væsentlig den samme Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, maa man jo ikke se bort fra, at denne Bestemmelse skal ses i Forbindelse med alle de øvrige Bestemmelser, der berøre Spørgsmaalet om Lærernes Kaldelse, baade Bestemmelsen i Lovforslagets § 17 og i Lovforslagets § 16. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at den Fortolkning, her er gjort gældende om Forstaaelsen af den Bestemmelse, der er i Lov af 8de Marts 1856, som nu gaar over i den kommende Lov, er optagen med samstemmende og enstemmig Tilslutning fra alle Partier i Salen, fra Højre som fra Venstre, og denne Opfattelse er nu ogsaa accepteret af den højtærede Minister, hvem vi byde denne Lov, og som skal føre den ud i Livet. Jeg tror derfor ikke, at den Frygt, det ærede Medlem nærer for, at der kan lægges hasarderede Fortolkninger ind i Opfattelsen af denne Bestemmelse, saaledes som den nu foreligger, er begrundet. Da jeg ikke kan dele det ærede Medlems Frygt, gentager jeg, at jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det faar med de Ændringer, der foreligge fra Fællesudvalgets Side.

N. J. Larsen: Den døde Flue vil jeg overlade den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, det er med sligt, han kan klare den foreliggende Sag. Den ærede Ordfører